

זיכרונותיי הראשונים מהרבי

הרב יוסף גולדשטיין

עלול לקום מאוחר, ואנשים יעמדו ויתדפקו על הדלתות. לכן, מה שאני מציע הוא שתיקח כעת את מכוונת הכתיבה לחדרך, וכאשר תסיים, החזר אותה והנח אותה על הרצפה סמוך לדלת. כאשר אשוב, אפתח את המשרד ואחזיר אותה לשולחן הכתיבה."

הסכמתי. לקחתי את מכוונת הכתיבה, הקלדתי את המכתב וכשסיימתי החזרתי אותה והנחתי אותה על הרצפה בסמוך לדלת המשרד, כפי שהורה לי הרבי. עמדתי ללכת מהמקום, כשלפתע הכתה בי המחשבה: "זה לא בסדר. חתנו של הרבי יאלץ להתכופף כדי להרים את מכוונת הכתיבה מהרצפה. זה לא יהיה מכובד."

החלטתי להישאר ולהמתין שם. תכננתי, שכאשר הרבי יגיע, ארים את מכוונת הכתיבה, ואניח אותה בעצמי על שולחן הכתיבה שלו.

חיכיתי וחיכיתי, השעה הייתה עשר בלילה, ואחר כך אחת עשרה בלילה, ואחר כך חצות. עיניי החלו להיעצם. הגיעה השעה אחת לפנות בוקר, ואני חשבתי לעצמי, "הוא שוהה שם למעלה כל כך הרבה זמן!"

חששתי שאם אירדם, הרבי יחלוף על פניי וירים בעצמו את מכוונת הכתיבה. החלטתי להישכב על המדרגות, כך שכשהרבי ירצה לעבור הוא יאלץ לדרוך עלי או להעיר אותי.

ישנתי שינה עמוקה כאשר לפתע התעוררתי בבת אחת. דלת שנטרקה למעלה העירה אותי. שמעתי צעדים מתקרבים והולכים. הרבי ירד במהירות במדרגות, ראה אותי שוכב שם, ואת מכוונת הכתיבה מונחת על הרצפה ליד דלת המשרד. הוא פשוט קפץ וניתר מעלי - הרבי היה מאד אתלטי - והמשיך אל עבר מכוונת הכתיבה.

מיהרתי בעקבותי, ותפסתי צד אחד של מכוונת הכתיבה, תוך כדי שהרבי הרים אותה מהרצפה. אחזתי את צדה האחד של מכוונת הכתיבה, בעוד הרבי אחז בצדה השני. אמרתי לו, "בבקשה, תן לי להחזיר את מכוונת הכתיבה למקומה. אני לא רוצה להטריח אותך". והרבי השיב, "הלא אמרתי לך ללכת לישון כדי שתגיע מחר בזמן".

בסופו של דבר סחבנו שנינו את מכוונת הכתיבה אל תוך המשרד והנחנו אותה על גבי שולחן הכתיבה. הייתה זו אותה מכוונת כתיבה עצמה שבה השתמש הרבי כדי להקליד את מכתביו של הרבי הקודם. יש לי אוסף נאה של כמה וכמה מהמכתבים הללו שנשלחו

מן קצר לאחר הבר מצווה שלי בשנת ת"ש (1940) הגעתי לשיבת חב"ד בקראון הייטס, ובאותן שנים - שנות נשיאותו של הרבי הריי"צ, רבי יוסף יצחק שניאורסון - הייתה לי הזכות להכיר את חתנו. רבי מנחם מענדל שניאורסון - מי שעתידי היה להפוך כעבור עשר שנים לרבי מליובאוויטש - נמלט מאירופה בשנת תש"א (1941) יחד עם זוגתו הרבנית ח'י מושקא, בתו של הרבי הריי"צ, ומאו עבד במשרדי מרכז חב"ד.

אני נזכר כיצד פעם אחת נזקקתי לבקש טובה מהרבי - לשאול את מכוונת הכתיבה שלו. ניגשתי אליו והסברתי: "יש מישהו שאני צריך לכתוב לו מכתב כדי לנסות לקרב אותו לתורת החסידות, אך מאחר שכתב היד שלי אינו נאה כל כך, חשבתי שהמכתב יהיה מכובד יותר אילו הייתי יכול להקליד אותו".

הרבי שאל אותי מיד, "אתה מעוניין לשאול את מכוונת הכתיבה שלי?"

"זו המכוונה היחידה כאן", עניתי.

"אשאל לך אותה בשמחה", אמר הרבי. "יש רק עניין אחד. הערב אשהה למעלה אצל חמי, ואתעכב שם עד שעה מאוחרת מאד. אני יודע שאתה צריך לקום מוקדם בבוקר כדי לפתוח את החדר שבו מתקיים שיעור חסידות. ברור לי שאם לא תלך לישון בזמן, אתה

«

אלי אחרי שעזבתי את ניו יורק - מכתבים מקוריים שהוקלדו על ידי הרבי המיועד.

זיכרון נוסף שיש לי מאותם ימים הוא מראה הרבי והרבי הקודם בשעת התפילה. אני עמדתי בחלקו האחורי של בית הכנסת בזמן התפילה, ושמתי לב שהרבי הביט בחמיו, בחן ועקב אחר כל תנועה שלו - עיניו לא משו מלהביט באדם הקדוש הזה. הערתי על כך לחבר, והוא אמר, "בוודאי יש מה לראות". החלטתי להתקרב כדי שאוכל גם אני להסתכל ולראות, ואחרי שהתקרבתי באמת זכיתי לשמוע משהו מיוחד במינו: בקריאת שמע, בזמן אמירת הפסוק הראשון - "שמע ישראל" - הניח הרבי הקודם את ידו על מצחו וכיסה את עיניו, וכאשר הגיע לסיום הפסוק - "ה' אחד" - הוא משך את הצליל, כאשר קולו הולך וגובר, הולך ומתחזק. אני זוכר את הקול ואת הצליל הזה, והוא נותר חרות בלבי עד עצם היום הזה.

בשנת תש"ג (1943) הרבי לעתיד ערך לראשונה תהלוכת ילדים לכבוד ל"ג בעומר. הכינוס נערך במגרש החנייה מאחורי מרכז חב"ד העולמי, והוא דיבר אל הילדים באידיש. מאחר שהיה קהל גדול מאד, הרבי רץ לפינת המגרש, משך משם כיסא מעץ ונעמד עליו, כדי שכל הילדים יוכלו לראות ולשמוע אותו.

בשעה שהרבי דיבר עם הילדים, שמתי לב שאחד החלונות בקומה העליונה של 770 נפתח. לא האמנתי למראה עיניי כשראיתי שהיה זה הרבי הריי"צ שישב וצפה כיצד חתנו משוחח עם הילדים. כעת התהפכו היוצרות: היה זה הרבי הקודם שהתבונן ועקב אחר המיועד להיות רבי.

הרבי הקודם נשאר שם וצפה מבעד לחלון לאורך כל השיחה של הרבי, שעסקה בלימוד התורה וקיום המצוות. הרבי נקט בדוגמה של רבי עקיבא, שהחל ללמוד תורה כשהיה בגיל 40, ואמר לילדים שעליהם לזכור שמבלי הבט על מה שקורה לאדם במהלך חייו, לעולם לא מאוחר מדי להתחיל ללמוד תורה.

יש לי כל כך הרבה זיכרונות נפלאים מהימים ההם. אני נזכר שפעם אחת בראש השנה פרצה סערה גדולה, ירדו גשמים כבדים והיו ברקים ורעמים. הגיע הזמן לקיים את מנהג תשליך, שתמיד היה נערך באגם שבגינת 'פרוספקט פארק' - אבל ירד גשם חזק. מה יכולנו לעשות? לא הייתה ברירה אלא לצעוד בגשם ולהרטיב לגמרי את בגדי החג היפים שלנו.

וכך בדיוק עשינו, כאשר הרבי המיועד צועד בראש התהלוכה. כשהגענו ל'פרוספקט פארק' מצאנו את השערים נעולים - אני משער שהם חשבו שלא נגיע במזג האוויר הזה. אבל גם זה לא הרתיע את הרבי. הוא הרים את ידיו, נאחז בראש השער, וניתר על גבי החומה. אחר כך הרבי הסתובב אלינו וסימן אלינו - "קדימה, למה אתם מחכים?" - והוא קפץ וירד מהחומה אל העבר השני. כולנו הלכנו בעקבותיו; הצעירים סייעו למבוגרים, ולחלק מהאנשים נקרעו המכנסים...

בדרכנו חזרה, הוביל הרבי את התהלוכה בשירה ובריקודים. הייתה זו אחת החוויות השמחות ביותר שזכורות לי, והיא העניקה משמעות חדשה לפתגמו הידוע של הרבי המהר"ש (רבי שמואל, האדמו"ר הרביעי לשושלת חב"ד), "העולם אומר שכאשר אי אפשר ללכת מלמטה הולכים מלמעלה, ואני אומר: 'לכתחילה אריבער' (שמלכתחילה הולכים מלמעלה)!"

הרב יוסף גולדשטיין ז"ל, המוכר גם בכינויו "אנקל יוסי" (הדוד יוסי), היה מחנך שניצל אמצעים כמו רדיו, קלטות אודיו ווידאו כדי להעניק השראה לדורות של ילדים בעזרת המשלים, הסיפורים והשירים שלו. הוא רואיין בניו יורק בחודש מנחם אב, תשס"א (2001).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"ד (1963) — מר שמואל אבידור הכהן, שהשתייך לזרם המתון בציונות הדתית, נכנס ליחידות אצל הרבי במשרדו. מר הכהן עמד במשך 20 הדקות הראשונות, עד שהרבי התעקש שישב. הפגישה ערכה שעה וחמישים דקות, ובמהלכה שוחח עמו הרבי על נושאים רבים ובכללם היהודים ברוסיה, ראש הממשלה לוי אשכול, יצירת אחדות בין המפלגות השונות בישראל, ומערכת היחסים של הרבי עם נשיא המדינה מר זלמן שז"ר.¹ כ' במרחשוון

< תשמ"ד (1983) — בהתחשב בהשפעה של מה שאנשים, וילדים בפרט, רואים ומסתכלים בו, קרא הרבי שלא להציג בפני ילדים רכים תמונות או ציורים של בעלי חיים טמאים, והורה שיש להקפיד שיהיו מוקפים בדמויות קדושות ותמונות בעלי חיים טהורים בלבד.² כ' במרחשוון

< תשמ"ח (1987) — אחרי שובו מביקור ב'אוהל' - מקום מנוחת חמיו, הרבי הקודם - חילק הרבי באופן מפתיע את קונטרס 'החלצו' - חיבור מקיף ויסודי על חשיבות מצוות אהבת ישראל, שנאמר על ידי הרבי הרש"ב, רבי שלום דובער, בשנת תרנ"ט - לאלפי אנשים, נשים וטף. החלוקה התקיימה לכבוד יום הולדתו של הרבי הרש"ב. כ' במרחשוון

1 דובר שלום, עמ' 328
2 התוועדות תשמ"ד, חלק א, עמ' 487

לזכות החתן הרה"ח ר' יצחק שי' והכלה דבורה לאה תחי' רסקין

לרגל חתונתם בשעתומ"צ יום חמישי, ט"ז מר-חשוון ה'תשע"ו

הפצת הגליון השבועי מתאפשרת על ידי הקדשות. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015